

א. לא יראה בירור, אל עיר הוא עיר חיה ורשות רשות טב"ר ע
ערוכים. קיימת נחמה לאירועים אלו מתחם האופט עשרה
ו"ל ע"י מושך חורה. ותסכלת לשבוגים ולגועך
הצדירות נשי זרוי, ואדריך
הצדירות מינוחה בטביל הפתוחות האיזובית קעכלני
המחלקה לאברהם ותלויים פורטניים בונלהן

פרק (חט"ג) ס"ז

הערוך, גליון זה חרף מסבב סל גליון קרם מה"ב אוסף גמלווה של קרת
כברלה, וכן בסיסוקים חזנסוגים של פרקנין

סעיף סגנון:

טבלה מטה

דברי קרי דתן וארון

ויקלחו על מסה ועל אחרן ויאמרו
אליהם רב לכם כי כל העדה כלם
קדושים...

ז. וימתע מטה ונטול אל סגנון,

ה. ויזכר אל קרת ולא כל גזר

ו. רב לכם בני לוי

ט. תומע מלך כי הבדיל אלקי

ישראל אתכם מעדת ישראל להקראי

אתכם אלהים...

ו. קרבן אותך ואתם כל אחיך בני

לו אחיך ובקשתם גם בחגנו?

ג. המעש כי העלהנו מארץ זבת חלב
וזבב לחתנו במדבר כי תשתרר
עליכם גם קטרה?

ט. חזק ערامة עקדת יצחק ס"ג קרת:

בסגנון דבריהם צביה מהם (= בכוכבת דבריהם) הוודuct מחלת חזיפותם.
ועוזותם, זהה, כי לפי מסטה החיל דבנה עמדם במלת "המעט מפ"ס" וס"ג
דבריהם אמרו "רב לכם, מג' לו", טחן הדברים טחnilו הם עמו, כאמור
"רב לכם, מג' כל העדה כלם קדושים", וכך גם הם עשו להחילה דברם
"המעט כי חליתנו", מלפניו.

"אתה מסטה בסוף מליצך ראיית דברינו, גם אנו בתפוצ בראשית דברנו
ראשית מליצך, כי אם לבת פה לחטיב כפוף". והם וزادה דברי קנותם דברנו
וחילוק על רבינו.

י. חוכר מהו - איפוא - האמצעי השכנוע חבית בטוו ל"תכלית
חציפותם ועוזותם".

ט. חראה בדביהם (פוזקים פ"ב נ"ג) ערוץ בסויים-המעידים על
"חוואה ועוזות" זו?

xxx. הבה דוגמא לסגנון וכזה זה (רבו המקה דבוי) גם בפרש
הקראת (טלוי)

ט. מהן דברי המדרש:

ו. ח. ויאמר סת אל קרי מה...
ו. ויקרב אותך ואת כל אחיך בגד אוחזתך ובקלפס-או כחנתך

ו. אכן אתה וכל עדתך הנודדים עליך

ואחרון מה כי תליינו עליו?

ח. חומר קרת ו: כל הדברים האלה פifies טה לkerah ואין אתה פוזא שטמיין
דברי, לפי סහיה פח ברשעתו.

אמ"ר: "אם אג' מסיבו, יוזע אג' בו טהו חם גדי, עכשו יקחתי
בדביו זמקלון, ואג' מחרצת לו בעל כרתי, מושב סלא איז
לו"

ה. החמשה סכפראן טרצת הצדץ ליטב?

(קרח מס' 9 הפטן)

- 2 -

2. י"ח: ויקחו איט מחתנו זיתבון עליהם אט ויסימו עליהם קרחת
ויעמדו פתח אתן טוען ומטה ואחרון.

י"ט: ויקחל עליהם קרחת את כל העדה.

חגומה קרח ז'... "זיקחו איט מחתנו" הלך קרח על אדמותו ליליה והיה ספעה
את ישראל. ואומר להם: "רוחם אתם סבורדים, שאני עוסק ליטול
אורות גבורה לעצמי? אני מבקס טהרה הגדולה חזורת על כלנו;
ספעה נעל מלכחות לעצמו ותת הכהונה הגדולה בתנה לאחרן אבינו
לחק עולם." והיה הולך ומפתח כל טוב ושבט כראוי לו, עד
שנסתהנו בידיו.

וע' רס"י

א. מה היא דרך ההסתה שחלק בש קרח לדעת המדרס?

ב. מה רמז מצא המדרס לדבריו אלה בפסוקים?

ג"ג: וידבר ה' אל מטה לאמור:

ג"ד: דבר אל העדה לאמור: העלו מסביב למסכן קרח דתן וocabiros

ג"ה: ויקם מטה וילך...

חגומה קרח ח': "וילדבר ה' אל מטה לאמור העלו מסביב... וاعפ"י סטעה
מטה מטה הגבורה נך, לא אמר להם עד טהלה והתרה בהם, טbam
"זיקח מטה וילך אל דתן וocabiros", להודיע רטעתם טע"פ טהלה
מטה בבלינו אצל הרשעים, כסים לרשות: מה עשו לא רצו לא
טהליהם בגדרו. כטראה מטה נך, אמרו: "עד כאן היה עלי לעתות!"

א. מה מוסר הסכל רצה מדרס זה למדנוז?

ב. מה הרמז סמaza המדרס לדבריו אלה בפסוקים?

ג. שאלות ותשובות רס"י:

(xx) ג ד"ה רב לכט: הרבה יונח מקי אxa. מה ראה רס"י לפנים מל"ח "רב"
לקחתם לעצם גדרות.
בנגי המיקומות בטתי הוראות
סוכנות?

ב. מדו"ר אמר רס"י בפ' ג' "לעוממת"
ופ' ז': "בעומכם".

ג' ד"ה רב לכט: נ"מ דבר גדול
בסטחת בעומכם, לחולוק
על הקבה"ו.

(xx) ג' ד"ה ומדוע מתנתאו: אם לקחת א. גור-אריה מקטה על דברי רס"י:
מדבריו יוצא סחליו רך על
כהובות אהרן ולא על בסיאות
מטה — והלא בפירות כתוב סוד
תנתאו! נ"ה ליטיב קוטיתו.

א"ב. מזווע יכול היה לדעת המדרס
קרח לתלות את טענותיו בסטיות
דברה ראסובת דזקאי?

א) גור-אריה: ופירות דברי רס"י:
אתה וכל עדך הבודדים אתה
וגודים על ה', כי אחרון מהו?
ומצאנו הרבה כן כמו (דבר)
הימים ב' ס"ו) "והגבואה עוזד
הגביא" ספרות: והגבואה
כבודה עוזד הגביא.

3) י"א ד"ה לכט: בטביל נך, אתה
וכל עדך הנולדים אתה
על ה', כי בליחותך
עטימי לחתה כהובות לאחרן,
ולא לבו הוא המחלוקת הזה.

מה קטה בפסוקינו?
העתק את פסוקנו בסמני פסוק
לפי פרוטו סל דס"י
ב) מה ראה רס"י לחסינך את המליח
"כי בטליךתו עטימי לחתה...
ולא לבו המחלוקת הזה" -
מה יסביר ע"י דבריו אלה?

השאלות המסומנות א' קשות והמסומבות א' קשות ביחס יעננה כל אחד לפי חבচנו.
תשובה יט לשלוח לכתה ליבוביץ; התשודה האיזונית העולמית, המלחף לחבוץ
ולתרכות חרונניים בגולה, ירושלים, ת.ד. 92.